

трупъ тѣ така, шгото отъ прѣвъ пѣтъ не може да се съгледа. Колѣно то на конь тѣ, што гледами испѣкнало на назадъ, не е то колѣното, а захлупката, каквато што е и нашата; копито то на конь тѣ не е ништо друго, освѣнъ једничкий прѣстъ на това животно съ много голѣмъ ногѣтъ. Ми нѣма да сбърка-ми, ако кажемъ, че конь тѣ ходи на четире *прѣста*.

Грѣбнакъ тѣ на конь тѣ е дълъгъ и се протака отъ чърѣпъ тѣ до опашката. Въ грѣдити конь тѣ има *дробъ*, съ който дише, и срѣдце, коѣето се свива и распушта, та раска-рова по жилити му *чървена и топла* крѣвъ. Младо конче се нарича *жрѣбе*. То много врѣме се храни съ *млѣко то* на майка си. Отпослѣ конь тѣ пасе *трѣва*, јаде сѣно, овесъ, јечмень и обича соль и хлѣбъ.

Конь тѣ има и *петъ тѣ* *вѣнкашни чувства*, които има и човѣкъ тѣ. Конь тѣ чуе много. Той лесно се научова да ходи, както му свиришь. Конь тѣ е много силенъ. Има такѣви коне, които могатъ да носетъ до 150 *оки товаръ*. Конь тѣ вѣрви бързо: добръ конь може да исходи јединъ часъ пѣтъ за пет-надесетъ минути. Конь тѣ е безстрашнъ: юнашки отива на бой, и се варди съ задни ти си нозѣ отъ цѣла куда вѣлци, кога се случи да го обиколетъ нѣйдѣ. Конь тѣ лесно навикнова на ступанинъ тѣ си и е добро животно. Има и лихи коне, които ритатъ и хапетъ.

Конь тѣ помага на людие ти въ много работи: *вѣршатъ* съ него, *спрагатъ* го въ кола, *товаретъ* го, и го *издетъ*. Отъ *дебелити* конски кожи вадетъ гѣнонове. Съ конский торъ *торетъ* земата. Чергарскити народи јадатъ конско то месо, и отъ кобилешко то млѣко праветъ једно хранително питие, наречено *кумисъ*, съ коѣето човѣкъ може и да се упиѣ.

Пѣ-добри коне са арабскити; отъ наши ти са добри плѣвненскити.

К Р А В А.

Кравата е пѣ-ниска отъ конь тѣ, нѣ надлѣжь не е пѣ-малка отъ него. Главата ѣ е пѣ-широка отъ конеката, нѣ пѣ-кѣса. На главата има два *рога* праздни отвиѣтрѣ; голѣми уши стѣрчатъ отъ двѣ тѣ ѣ страни; шиа безъ грива, кѣса и широка; подъ шиа та ѣ виси подбродникъ; грѣдити ѣ са тѣсни. Тѣло то на кравата е широко, грѣбъ тѣ ѣ заостренъ, кости ти